

Titel V. Het huwelijk

In 1804: *Van den eegten-staet*

Titre V. Le mariage

Hoofdstuk I. Hoedanigheden en voorwaarden vereist om een huwelijk te mogen aangaan

In 1804: *Van den vereyschte qualiteyten en conditiën om den houwelijk te mogen aengaen*

Chapitre premier. Des qualités et conditions requises pour pouvoir contracter mariage

ART. 143

Een huwelijk kan worden aangegaan door twee personen van verschillende of van hetzelfde geslacht.

Indien het huwelijk werd aangegaan tussen personen van hetzelfde geslacht, is art. 315 niet van toepassing.

Opnieuw ingevoegd door art. 3 Wet van 13 februari 2003 tot openstelling van het huwelijk voor personen van hetzelfde geslacht en tot wijziging van een aantal bepalingen van het Burgerlijk Wetboek (B.S. 28 februari 2003) in werking getreden op 1 juni 2003 (art. 23). Het artikel werd bij die gelegenheid verplaatst van Titel IV, Hoofdstuk IV naar Titel V, Hoofdstuk I van Boek I.

VOORGESCHIEDENIS

In 1804: *Het zelven zal insgelyks plaetse grypen in het geval wanneer iemand der egtgenoóten die verdwenen zal zyn, minderjaerige, voor-kinderen zal komen agter-te-laeten.*

In 1961: *Hetzelfde geschiedt ingeval een der echtgenoten verdwenen is, die minderjarige kinderen uit een vorig huwelijk achterlaat.*

Opgeheven door art. 18 Wet van 31 maart 1987 tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende de afstamming (B.S. 27 mei 1987).

ART. 143

Deux personnes de sexe différent ou du même sexe peuvent contracter mariage.

Si le mariage a été contracté entre personnes du même sexe l'art. 315 n'est pas applicable.

Rétabli par l'art. 3 Loi du 13 février 2003 ouvrant le mariage à des personnes du même sexe et modifiant certaines dispositions du Code civil (M.B. 28 février 2003) entré en vigueur le 1er juin 2003 (art. 23). L'article a été déplacé à cette occasion du Titre IV, Chapitre IV vers le Chapitre Ier du Titre V du Livre Ier du Code civil.

ANTÉCÉDENTS

En 1804: *Il en sera de même dans le cas où l'un des époux qui aura disparu, laissera des enfants mineurs issus d'un mariage précédent.*

Abrogé par l'art. 18 du Loi du 31 mars 1987 modifiant diverses dispositions légales relatives à la filiation (M.B. 27 mai 1987).

ART. 144

Niemand mag een huwelijk aangaan vóór hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt.

Gewijzigd door art. 7 Wet van 19 januari 1990 tot verlaging van de leeftijd van burgerlijke meerderjarigheid tot achttien jaar (B.S. 30 januari 1990) in werking getreden op 1 mei 1990 (art. 53).

VOORGESCHIEDENIS

In 1804: *Den manspersoon vóór den ouderdom van volle agtien jaeren, de vrouwpersoone vóór den ouderdom van volle vyftien jaeren, mogen geenen houwelyck contracteren.*

In 1961: *De man mag geen huwelijk aangaan vóór hij de volle leeftijd van achttien jaren, de vrouw, vóór zij de volle leeftijd van vijftien jaar bereikt heeft.*

ART. 144

Nul ne peut contracter mariage avant dix-huit ans.

Modifié par l'art. 7 Loi du 19 janvier 1999 abaissant à dix-huit ans l'âge de la majorité civile (M.B. 30 janvier 1990), entré en vigueur le 1er mai 1990 (art. 53).

ANTÉCÉDENTS

En 1804: *L'homme avant dix-huit ans révolus, la femme avant quinze ans révolus, ne peuvent contracter mariage.*

ART. 145

Om gewichtige redenen kan de jeugdrechtbank de in het vorige artikel vervatte verbodsbepaling opheffen. De vordering wordt bij verzoekschrift ingediend, ofwel door beide ouders, ofwel door een van hen, ofwel door de voogd, ofwel door de minderjarige indien de ouders of de voogd niet in het huwelijk toestemmen.

De procedure wordt ingeleid tegen een bepaalde dag. De rechtbank doet uitspraak binnen de vijftien dagen, de ouders of de voogd, de minderjarige en de aanstaande echtgenoot opgeroepen en de procureur des Konings gehoord.

Hoger beroep kan binnen acht dagen na de uitspraak worden ingesteld en het Hof doet uitspraak binnen vijftien dagen. Tegen het vonnis of arrest is geen verzet mogelijk.

Gewijzigd door art. 4, 1° en 2° Wet van 29 april 2001 tot wijziging van verscheidene bepalingen inzake de voogdij over minderjarigen (B.S. 31 mei 2001, tweede uitgave), in werking getreden op 1 augustus 2001 (art. 90).

VOORGESCHIEDENIS

In 1804: *Wes onaengezien, zal het Gouvernement, om gewigtige redenen, in den ouderdom mogen dispensereren.*

In 1807: *Het is nogtans in de beliefte van den Keyzer, dispensie van ouderdom te geven, om gewigtige redens.*

Door art. 2 Wet van 15 december 1949 tot verbetering van de verouderde termen van de Franse tekst van het burgerlijk Wetboek en tot vaststelling, in die tekst, van sommige stilzwijgende opheffingen (B.S. 1-3 januari 1950) werd Keyzer vervangen door Koning.

In 1961: *De Koning kan echter, om gewichtige redenen, ontheffing van dit vereiste verlenen.*

Gewijzigd door art. 8 Wet van 19 januari 1990 tot verlaging van de leeftijd van burgerlijke meerderjarigheid tot achttien jaar (B.S. 30 januari 1990) in werking getreden op 1 mei 1990 (art. 55): *Om gewichtige redenen kan de jeugdrechtbank de in het vorige artikel vervatte verbodsbepaling opheffen. De vordering wordt bij verzoekschrift ingediend, ofwel door beide ouders, ofwel door een van hen, ofwel door de minderjarige indien de ouders of de voogd niet in het huwelijk toestemmen.*

De procedure wordt ingeleid tegen een bepaalde dag. De rechtbank doet uitspraak binnen de vijftien dagen, de ouders, de minderjarige en de aanstaande echtgenoot opgeroepen en de procureur des Konings gehoord.

Hoger beroep kan binnen acht dagen na de uitspraak worden ingesteld en het Hof doet uitspraak binnen vijftien dagen. Tegen het vonnis of arrest is geen verzet mogelijk.

ART. 145

Le tribunal de la jeunesse peut, pour motifs graves, lever la prohibition de l'article précédent. La demande est introduite par requête soit par les père et mère, soit par l'un d'entre eux, soit par le tuteur, soit par le mineur à défaut de consentement des parents ou du tuteur.

La procédure est introduite à jour fixe. Le tribunal statue dans la quinzaine, les père et mère ou le tuteur, le mineur et le futur conjoint convoqués et le procureur du Roi entendu. L'appel doit être introduit dans la huitaine du prononcé et la Cour statue dans la quinzaine. Ni le jugement ni l'arrêt ne sont susceptibles d'opposition.

Modifié par l'art. 4, 1° et 2° Loi du 29 avril 2001 modifiant diverses dispositions légales en matière de tutelle des mineurs (M.B. 31 mai 2001, 2ème édition) entré en vigueur le 1er août 2001 (art. 90).

ANTÉCÉDENTS

En 1804: *Le Gouvernement pourra néanmoins, pour des motifs graves, accorder des dispenses d'âge.*

En 1807: *Néanmoins il est loisible à l'Empereur d'accorder des dispenses d'âge pour des motifs graves.*

Par l'art. 2 Loi du 15 décembre 1949 corrigeant les termes périmés du texte français du Code civil et y constatant certaines abrogations tacites (M.B. 1-3 janvier 1950) à l'Empereur a été remplacé par *au Roi*.

Modifié par l'art. 10 Loi du 19 janvier 1990 abaissant à dix-huit ans l'âge de la majorité civile (M.B. 30 janvier 1990) entré en vigueur le 1er mai 1990 (art. 55): *Le tribunal de la jeunesse peut, pour motifs graves, lever la prohibition de l'article précédent. La demande est introduite par requête soit par les père et mère, soit par l'un d'entre eux, soit par le mineur à défaut de consentement des parents ou du tuteur.*

La procédure est introduite à jour fixe. Le tribunal statue dans la quinzaine, les père et mère, le mineur et le futur conjoint convoqués et le procureur du Roi entendu. L'appel doit être introduit dans la huitaine du prononcé et la Cour statue dans la quinzaine. Ni le jugement ni l'arrêt ne sont susceptibles d'opposition.

ART. 146

Er is geen huwelijk wanneer er geen toestemming is.

Ongewijzigd. In 1804: *Daer is geen en egten-staet als het consent er ontbreekt.*

ART. 146

Il n'y a pas de mariage lorsqu'il n'y a point de consentement.

Inchangé. En 1804: *Il n'y a pas de mariage lorsqu'il n'y a point de consentement.*

ART. 146BIS

Er is geen huwelijk, wanneer, ondanks de gegeven formele toestemmingen tot het huwelijk, uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet is gericht op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde.

Ingevoegd door art. 12 Wet van 4 mei 1999 tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende het huwelijk (B.S. 1 juli 1999) in werking getreden op 1 januari 2000 (art. 25).

ART. 146BIS

Il n'y a pas de mariage lorsque, bien que les consentements formels aient été donnés en vue de celui-ci, il ressort d'une combinaison de circonstances que l'intention de l'un au moins des époux n'est manifestement pas la création d'une communauté de vie durable, mais vise uniquement l'obtention d'un avantage en matière de séjour, lié au statut d'époux

Inseré par l'art. 12 Loi du 4 mai 1999 modifiant certaines dispositions relatives au mariage (M.B. 1er juillet 1999) entré en vigueur le 1er janvier 2000 (art. 25)

ART. 147

Men mag geen tweede huwelijk aangaan vóór de ontbinding van het eerste.

Ongewijzigd. In 1804: *Men mag geen tweeden houwelyck aengaen tenzy naer het scheidyden van den eersten bedde.*

ART. 147

On ne peut contracter un second mariage avant la dissolution du premier.

Inchangé. En 1804: *On ne peut contracter un second mariage avant la dissolution du premier.*

ART. 148

Zonder toestemming van zijn ouders mag een minderjarige geen huwelijk aangaan. De toestemming wordt vastgesteld door de rechtbank waarbij de vordering tot ontheffing van het leeftijdsvereiste aanhangig is gemaakt.

In geval de ouders weigeren hun toestemming te geven, kan de rechtbank toestemming tot het huwelijk verlenen als zij de weigering een misbruik acht te zijn.

Ingeval één van de ouders zijn toestemming weigert te geven, kan de rechtbank toestemming tot het huwelijk verlenen, indien de weigering niet gegrond wordt geacht. De ouder die niet verschijnt, wordt geacht niet in het huwelijk toe te stemmen.

Ingeval één van de ouders in de onmogelijkheid verkeert zijn wil te kennen te geven en de andere ouder zijn toestemming weigert, kan de rechtbank toestemming tot het huwelijk verlenen als zij de weigering een misbruik acht te zijn.

Ingeval beide ouders in de onmogelijkheid verkeren hun wil te kennen te geven of ingeval ze niet verschijnen, kan de rechtbank toestemming tot het huwelijk verlenen.

Gewijzigd door art. 9 Wet van 19 januari 1990 tot verlaging van de leeftijd van burgerlijke meerderjarigheid tot achttien jaar (B.S. 30 januari 1990) in werking getreden op 1 mei 1990 (art. 55).

VOORGESCHIEDENIS

In 1804: *Den zoon die niet ten volle bereykt heeft den ouderdom van vyf-en-twintig jaeren, de dogter die niet ten vollen bereykt heeft den ouderdom van eenentwintig jaeren, mogen geen en houwelyk aengaen zonder het consent van hunne ouders: in kas van ongelyke meyninge sufficeert het consent van den vader.*

Gewijzigd door art. 1 Wet van 30 april 1896 tot wijziging van eenige bepalingen betreffende het huwelijk (B.S. 8 mei 1896): *De zoon en de dochter die den ouderdom van een en twintig volle jaren niet hebben bereikt, kunnen geen huwelijk aangaan zonder de toestemming van hunnen vader en van hunne moeder; bij verschil van gevoelen, is des vaders toestemming voldoende.*

Dat verschil van gevoelen kan worden vastgesteld bij een notariële akte, bij een deurwaardersexploot, bij een proces-verbaal opgemaakt door den ambtenaar van de burgerlijke stand of bij een weigerend schrijven aan deze door de moeder gericht.

Gewijzigd door art. 1 Wet van 14 juli 1953 tot wijziging van de hoofdstukken I en III van Titel V van Boek I van het Burgerlijk Wetboek (B.S. 30 juli 1953): *De zoon en de dochter die de volle leeftijd van 21 jaar niet bereikt hebben, kunnen geen huwelijk aangaan zonder de toestemming van hun vader en moeder.*

Zijn deze het niet eens, dan wordt het geschil, door één van hen, voorgelegd aan de rechtbank van eerste aanleg van de woonplaats of de verblijfplaats van het kind, de rechtbank doet uitspraak in het belang van het kind.

De rechtspleging is bepaald in het vierde en vijfde lid van art. 152 van dit Wetboek.

Het verschil tussen de ouders kan vastgesteld worden door een notariële akte, door een deurwaardersexploot, door een proces-verbaal opgemaakt door de ambtenaar van de burgerlijke stand of door een brief van weigering aan laatstgenoemde ambtenaar toegezonden door die van beide ouders die niet in het huwelijk toestemt.

In 1961: *De zoon en de dochter die de volle leeftijd van eenentwintig jaren niet hebben bereikt, mogen geen huwelijk aangaan zonder de toestemming van hun ouders. Zijn dezen het niet eens, dan wordt het geschil door een van hen gebracht voor de rechtbank van eerste aanleg van de woonplaats of van de verblijfplaats van het kind; de rechtbank doet uitspraak met inachtneming van het belang van het kind.*

De rechtspleging wordt geregeld door het vierde en vijfde lid van artikel 152 van dit wetboek.

Het verschil van gevoelen tussen de ouders kan worden vastgesteld bij een notariële akte, bij een deurwaardersexploot, bij een proces-verbaal opgesteld door de ambtenaar van de burgerlijke stand, of door een brief van weigering aan laatstgenoemde ambtenaar gericht door degene van de ouders die niet in het huwelijk toestemt.

Door art. 48 §4 Wet van 5 juli 1963 tot regeling van het statuut der gerechtsdeurwaarders (B.S. 17 juli 1963) werd in lid 2 *deurwaardersexploot* vervangen door *gerechtsdeurwaarders-exploot*.

Door art. 13 Wet van 8 april 1965 op de jeugdbescherming (B.S. 15 april 1965), in werking getreden op 1 september 1966 (art. 100, art. 1 K.B. 30 juni 1966, B.S. 2 juli 1966) werd lid 2 vervangen door: *Zijn dezen het niet eens, dan wordt het geschil door een van hen bij verzoekschrift voor de jeugdrechtbank gebracht, en werd lid 3 geschrapt.*

ART. 148

Le mineur ne peut contracter mariage sans le consentement de ses père et mère.

Ce consentement est constaté par le tribunal saisi de la demande de dispense d'âge.

Si les père et mère refusent leur consentement, le tribunal peut autoriser le mariage s'il juge le refus abusif.

Si l'un des père et mère refuse son consentement, le tribunal peut autoriser le mariage s'il juge le refus non fondé. Celui des père et mère qui ne comparaît pas est censé ne pas avoir consenti au mariage.

Si l'un des père et mère est dans l'impossibilité de manifester sa volonté et que l'autre refuse son consentement, le tribunal peut autoriser le mariage s'il juge le refus abusif.

Si les père et mère sont l'un et l'autre dans l'impossibilité de manifester leur volonté ou ne comparaissent pas, le mariage peut être autorisé par le tribunal.

ANTÉCÉDENTS

En 1804: *Le fils qui n'a pas atteint l'âge de vingt-cinq ans accomplis, la fille qui n'a pas atteint l'âge de vingt-un ans accomplis, ne peuvent contracter mariage sans le consentement de leurs père et mère; en cas de dissentiment, le consentement du père suffit.*

Modifié par l'art. 1er Loi du 30 avril 1896 modifiant quelques dispositions relatives au mariage (M.B. 8 mai 1896): *Le fils et la fille qui n'ont pas atteint l'âge de 21 ans accomplis ne peuvent contracter mariage sans le consentement du père suffit. Ce dissentiment peut être constaté par acte notarié, par exploit d'huissier, par procès-verbal dressé par l'officier de l'état civil ou par lettre de refus adressé à ce dernier par la mère.*

Modifié par l'art. 1er Loi du 14 juillet 1953 modifiant les chapitres I et III du Titre V du Livre I du Code civil (M.B. 30 juillet 1953): *Le fils et la fille qui n'ont pas atteint l'âge de 21 ans accomplis ne peuvent contracter mariage sans le consentement de leurs père et mère. En cas de dissentiment entre ceux-ci, le litige est porté, par l'un d'eux, devant le tribunal de première instance du domicile ou de la résidence de l'enfant; le tribunal statue en s'inspirant de l'intérêt de l'enfant.*

La procédure est déterminée par les alinéas 4 et 5 de l'article 152 du présent Code.

Le dissentiment entre parents peut-être constaté par acte notarié, par exploit d'huissier, par procès-verbal dressé par l'officier de l'état civil ou par lettre de refus adressée à ce dernier par celui des auteurs qui ne consent pas au mariage.

Par l'art. 48 §4 Loi du 5 juillet 1963, réglant le statut des huissiers de justice (M.B. 17 juillet 1963) huissier a été remplacé par huissier de justice.

Par l'art. 13 Loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse (M.B. 15 avril 1965), entré en vigueur à partir du 1er septembre 1966 (art. 100, art. 1er A.R. 30 juin 1966, M.B. 2 juillet 1966) l'alinéa 2 à été remplacé: *En cas de dissentiment entre ceux-ci, le litige est porté, par l'un d'eux, par voie de requête, devant le tribunal de la jeunesse, et l'alinéa 3 a été supprimé.*

ART. 149

Opgeheven door art. 10 Wet van 19 januari 1990 tot verlaging van de leeftijd van burgerlijke meerderjarigheid tot achttien jaar (B.S. 30 januari 1990) in werking getreden op 1 mei 1990 (art. 55).

VOORGESCHIEDENIS

In 1804: *Is er iemand van hun beyde gestorven, of bevind hy zig in de onmogelykheyd van zyne begeërte te kennen te geven, zoo zal het consent van den anderen gestaen.*

Gewijzigd door art. 2 Wet van 30 april 1896 tot wijziging van eenige bepalingen betreffende het huwelijk (B.S. 8 mei 1896): *Indien de vader of de moeder overleden is, indien één van beiden in de onmogelijkheid verkeert zijnen wil te kennen te geven of afwezig is, volstaat de toestemming van den anderen.*

Die onmogelijkheid kan vastgesteld worden bij eene verklaring afgelegd door den aanstaanden echtgenoot wiens bloedverwant in opklimmende lijn onbekwaam is, en door vier meerderjarige getuigen van het eene of het andere geslacht, in de voorwaarden bepaald door de twee laatste alinea's van art. 155.

Vier getuigen werd vervangen door twee getuigen door artikel 5 aanvullende bepaling Wet van 7 januari 1908 betreffende maatregelen bestemd om de voltrekking van het huwelijk te vergemakkelijken (B.S. 15 januari 1908).

In 1961: *Indien de vader of de moeder overleden zijn, indien een van beiden in de onmogelijkheid verkeert zijn wil te kennen te geven of afwezig is, is de toestemming van de andere voldoende.*

De onmogelijkheid kan worden vastgesteld door een verklaring van de aanstaande echtgenoot wiens vader of moeder in zodanige onmogelijkheid verkeert, en van twee meerderjarige getuigen van het mannelijk of vrouwelijk geslacht, overeenkomstig de voorwaarden en de twee laatste leden van artikel 155 gesteld.

Gewijzigd door art. 19 Wet van 31 maart 1987 tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende de afstamming (B.S. 27 mei 1987): §1. *Indien een van de ouders overleden of afwezig is dan wel in de onmogelijkheid verkeert zijn wil te kennen te geven, volstaat de toestemming van de andere.*

Die onmogelijkheid kan worden vastgesteld door een verklaring van de aanstaande echtgenoot wiens vader of moeder in zodanige onmogelijkheid verkeert, en van twee getuigen overeenkomstig de voorwaarden in de laatste twee leden van artikel 152 gesteld.

§2. *Indien de afstamming slechts vaststaat ten aanzien van één ouder, volstaat zijn toestemming.*

ART. 149

Abrogé par l'art. 10 Loi du 9 janvier 1990 (M.B. 30 janvier 1990) entré en vigueur le 1er mai 1990 (art. 55).

ANTÉCÉDENTS

En 1804: *Si l'un d'eux est mort, ou s'il est dans l'impossibilité de manifester sa volonté, le consentement de l'autre suffit.*

Modifié par l'art. 2 Loi du 30 avril 1896 modifiant quelques dispositions relatives au mariage (M.B. 8 mai 1896): *Si le père ou la mère est mort, si l'un des deux est dans l'impossibilité de manifester sa volonté ou s'il est absent, le consentement de l'autre suffit.*

Cette impossibilité peut être constatée par une déclaration faite par le futur époux dont l'ascendant est incapable et par quatre témoins majeurs de l'un ou de l'autre sexe dans les conditions déterminées par les deux derniers alinéas de l'art. 155.

Quatre a été remplacé par deux par l'art. 5 Loi du 7 janvier 1908 sur les mesures destinées à faciliter la célébration des mariages (M.B. 15 janvier 1908).

Modifié par l'art. 19 Loi du 31 mars 1987 modifiant diverses dispositions légales relatives à la filiation (M.B. 27 mei 1987): §1. *Si l'un des père et mère est mort, absent ou dans l'impossibilité de manifester sa volonté, le consentement de l'autre suffit.*

Cette impossibilité peut être constatée par une déclaration faite par le futur époux dont l'ascendant est incapable et par deux témoins dans les conditions déterminées par les deux derniers alinéas de l'art. 152.

§2. *Si la filiation n'est établie qu'à l'égard de l'un des père et mère, le consentement de celui-ci suffit.*

ART. 150

Opgeheven door art. 10 Wet van 19 januari 1990 tot verlaging van de leeftijd van burgerlijke meerderjarigheid tot achttien jaar (B.S. 30 januari 1990) in werking getreden op 1 mei 1990 (art. 55).

VOORGESCHIEDENIS

In 1804: *Zyn de ouders overleden, of bevinden zy zig in de onmogelykheyd van hunne begeërte te kennen te geven, zoo zullen de groot-vaders en groot-moeders de zelve remplaceren: indien er ongelyke meyninge is tusschen den groot-vader en de groot-moeder van dezelve linie, zoo gestaet het consent van den groot-vader.*

Is er ongelyke meyninge tusschen de twee liniën, zoo zal deze ongelykheydheyd aenleydinge geven tot consent.

Gewijzigd door art. 3 Wet van 30 april 1896 tot wijziging van eenige bepalingen betreffende het huwelijk (B.S. 8 mei 1896): *Indien de vader en de moeder overleden zijn, in de onmogelijkheid verkeerren hunnen wil te kennen te geven of afwezig zijn, worden zij door de grootvaders en grootmoeders vervangen.*

Indien er verschil van gevoelens bestaat tusschen de grootvader en de grootmoeder van dezelfde lijn, volstaat de toestemming des grootvaders.

Bestaat er verschil van gevoelens tusschen beide lijnen, zoo zal dat verschil toestemming medebrengen.

Het verschil van gevoelens kan in die beide gevallen worden vastgesteld zooals onder artikel 148 wordt bepaald.

Gewijzigd door art. 1 Wet van 14 juli 1953 tot wijziging van de hoofdstukken I en III van Titel V van Boek I van het Burgerlijk Wetboek (B.S. 30 juli 1953): *Indien de vader en de moeder overleden zijn, indien zij in de onmogelijkheid verkeren om van hun wil te doen blijken of indien zij afwezig zijn, treden de grootvaders en grootmoeders in hun plaats op.*

Zijn deze het niet eens, dan geldt dit verschil als toestemming.

Dit verschil kan vastgesteld worden zoals wordt gezegd in artikel 148.

In 1961: *Indien de vader en de moeder overleden zijn, indien zij in de onmogelijkheid verkeren hunnen wil te kennen te geven of indien zij afwezig zijn, treden de grootvaders en grootmoeders in hun plaats op.*

Zijn deze het niet eens, dan geldt dit verschil van gevoelens als toestemming.

Dit verschil kan worden vastgesteld op de wijze in artikel 148 bepaald.

ART. 150

Abrogé par l'art. 10 Loi du 19 janvier 1990 abaissant à dix-huit ans l'âge de la majorité civile (M.B. 30 janvier 1990) à partir du 1er mai 1990 (art. 55).

ANTÉCÉDENTS

En 1804: *Si le père et la mère sont morts, ou s'ils sont dans l'impossibilité de manifester leur volonté, les aïeuls et aïeules les remplacent: s'il y a dissentiment entre l'aïeul et l'aïeule de la même ligne, il suffit du consentement de l'aïeul. S'il y a dissentiment entre les deux lignes, ce partage emportera consentement.*

Modifié par l'art. 2 Loi du 30 avril 1896 modifiant quelques dispositions relatives au mariage (M.B. 8 mai 1896): *Si le père et la mère sont morts, s'ils sont dans l'impossibilité de manifester leur volonté ou s'ils sont absents, les aïeuls et les aïeules les remplacent.*

S'il y a dissentiment entre l'aïeul et l'aïeule de la même ligne, il suffit du consentement de l'aïeul.

S'il y a dissentiment entre les deux lignes, ce partage emportera consentement.

Le dissentiment peut être constaté dans ces deux cas comme il est dit à l'article 148.

Modifié par l'art. 1er Loi du 14 juillet 1953 modifiant les chapitres I et III du Titre V du Livre I du Code civil (M.B. 30 juillet 1953): *Si le père et la mère sont morts, s'ils sont dans l'impossibilité de manifester leur volonté ou s'ils sont absents, les aïeuls et aïeules les remplacent.*

S'il y a dissentiment entre ceux-ci, ce partage emporte consentement.

Ce dissentiment peut être constaté comme il est dit à l'article 148.

ART. 151

Opgeheven door artikel 12 Wet van 19 januari 1990 tot verlaging van de leeftijd van burgerlijke meerderjarigheid tot achttien jaar (B.S. 30 januari 1990) in werking getreden op 1 mei 1990 (art. 55).

VOORGESCHIEDENIS

In 1804: *De kinderen die onder hunne ouders staen gekomen zynde tot de bepaelde meerderjaerigheyd by den artikel 148, zyn schuldig, voor ende alear den houdewlyck aen-te-gaen, by eenen onderdaenigen en formeelen act, te verzoeken den raad hunder ouders, of wel dien hunder groot-vaders en groot-moeders, als hunne ouder zyn overleden, of wel zig in de onmogelykheyd bevinden van hunne begeërte te kennen te geven.*

Gewijzigd door art. 3 (lid 1) Wet van 16 augustus 1887 wijzigingen toebrengeende aan sommige schikkingen rakende het huwelijk (B.S. 2 september 1887): *Echte kinderen, welke den ouderdom bepaald bij artikel 148 hebben bereikt, zyn gehouden, alvorens huwelijk aan te gaan, door eene eerbiedige en uitdrukkelijke akte, te vragen den raad van hunnen vader en van hunne moeder, tenware deze zich in de onmogelijkheid bevinden hunnen wil te kennen te geven.*

Gewijzigd door art. 4, lid 1, Wet van 30 april 1896 tot wijziging van eenige bepalingen betreffende het huwelijk (B.S. 8 mei 1896): *Echte kinderen, welke de meerderjarigheid, bepaald bij art. 148, hebben bereikt, zyn gehouden, alvorens huwelijk aan te gaan, door eene eerbiedige en uitdrukkelijke akte den raad te vragen van hunnen vader en hunne moeder, tenzij dezen zich in de onmogelijkheid bevinden hunnen wil te doen kennen. Die onmogelijkheid kan worden vastgesteld bij eene verklaring naar luid van art. 149 afgelegd.*

Gewijzigd door art. 1 Wet van 14 juli 1953 tot wijziging van de hoofdstukken I en III van Titel V van Boek I van het Burgerlijk Wetboek (B.S. 30 juli 1953): *Meerderjarige wettige kinderen die de volle leeftijd van 25 jaar niet hebben bereikt zyn gehouden, alvorens een huwelijk aan te gaan, door een eerbiedige en uitdrukkelijke akte de raad in te winnen van hun vader en van hun moeder, tenzij deze in de onmogelijkheid verkeren van hun wil te kennen te geven. Deze onmogelijkheid kan vastgesteld worden door een overeenkomstig artikel 199 gedane verklaring.*

In 1961: *Meerderjarige wettige kinderen die de volle leeftijd van vijfentwintig jaren niet bereikt hebben, zyn gehouden, alvorens een huwelijk aan te gaan, door een uitdrukkelijke akte van eerbied de raad in te winnen van hun vader en moeder, tenzij deze in de onmogelijkheid verkeren hun wil te kennen te geven. De onmogelijkheid kan worden vastgesteld door een verklaring overeenkomstig artikel 199.*

Opgeheven door art. 2 Wet van 15 januari 1983 tot opheffing van de akte van eerbied (B.S. 25 januari 1983).

Opnieuw ingevoegd door art. 20 Wet van 31 maart 1987 tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende afstamming (B.S. 27 mei 1987): *Indien er noch ouders noch grootouders zyn of indien deze afwezig zyn, onbekwaam verklaard of in de onmogelijkheid verkeren hun wil te kennen te geven, mag de minderjarige geen huwelijk aangaan zonder toestemming van de familieraad.*

ART. 151

Abrogé par l'art. 12 Loi du 19 janvier 1990 abaissant à dix-huit ans l'âge de la majorité civile (M.B. 30 janvier 1990) entré en vigueur le 1er mai 1990 (art. 55).

ANTÉCÉDENTS

En 1804: *Les enfants de famille ayant atteint la majorité fixée par l'article 148, sont tenus, avant de contracter mariage, de demander, par un acte respectueux et formel, le conseil de leur père et de leur mère, de celui de leurs aïeules et aïeules, lorsque leur père et mère sont décédés, ou dans l'impossibilité de manifester leur volonté.*

Modifié par l'art. 3 (premier alinéa) Loi du 16 août 1887 apportant des modifications à quelques dispositions relatives au mariage (M.B. 2 septembre 1887): *Les enfants légitimes, ayant atteint la majorité fixée par l'article 148, sont tenus, avant de contracter mariage, de demander, par un acte respectueux et formel, le conseil de leur père et de leur mère, à moins que ceux-ci ne soient dans l'impossibilité de manifester leur volonté.*

Modifié par l'art. 4 Loi du 30 avril 1896 modifiant quelques dispositions relatives au mariage (M.B. 8 mai 1896): *Les enfants légitimes qui ont atteint la majorité fixée par l'article 148 sont tenus, avant de contracter mariage, de demander par un acte respectueux et formel le conseil de leur père et de leur mère, à moins que ceux-ci ne soient dans l'impossibilité de manifester leur volonté.*

Cette impossibilité peut être constatée par une déclaration faite conformément à l'article 149.

Modifié par l'art. 1er Loi du 14 juillet 1953 modifiant les chapitres I et III du Titre V du Livre I du Code civil (M.B. 30 juillet 1953): *Les enfants légitimes majeurs, qui n'ont pas atteint l'âge de 25 ans accomplis, sont tenus, avant de contracter mariage, de demander, par un acte respectueux et formel, le conseil de leurs père et mère, à moins que ceux-ci ne soient dans l'impossibilité de manifester leur volonté.*

Cette impossibilité peut être constatée par une déclaration faite conformément à l'art. 149.

Abrogé par l'art. 2 Loi du 15 janvier 1983 abrogeant l'acte respectueux (M.B. 25 janvier 1983).

Rétabli par l'art. 20 Loi du 31 mars 1987 modifiant diverses dispositions légales relatives à la filiation (M.B. 27 mai 1987): *S'il n'y a père, ni mère, ni aïeul, ni aïeule, ou s'il sont absents, interdits ou dans l'impossibilité de manifester leur volonté, le mineur ne peut contracter mariage sans le consentement du conseil de famille.*

ART. 152

Opgeheven door art. 13 Wet van 19 januari 1990 tot verlaging van de leeftijd van burgerlijke meerderjarigheid tot achttien jaar (B.S. 30 januari 1990) in werking getreden op 1 mei 1990 (art. 55).

VOORGESCHIEDENIS

In 1804: *Van de meerderjarigheid af bij den artikel 148 bepaeld in den titel van den civielen Wet-boek nopens den egen-staet, tot den vollen ouderdom toe van dertig jaeren opzigte van de zoónen, en tot den vollen ouderdom toe van vijf-en-twintig jaeren ten opzigte van de dogters, zal den act van eerbiedigheyd, geordonneert bij den artikel 151 en waer oppe geen consent zoude gevolgt zijn om te trouwen twee andere reyzen gereitereert worden, van maend tot maend naer den derden act, zal men het houwelyck mogen aengaen.*

Gewijzigd door art. 3 (lid 2) Wet van 16 augustus 1887 wijzigingen toebrengende van sommige schikkingen rakende het huwelijk (B.S. 2 september 1887): *Bij gemis van toestemming op eene eerbiedige akte, zal, één maand daarna, tot de voltrekking des huwelijks mogen overgegaan worden.*

Gewijzigd door art. 4 Wet van 30 april 1896 tot wijziging van eenige bepalingen betreffende het huwelijk (B.S. 8 mei 1896): *Bij gebrek aan toestemming op de eerbiedige akte, zal er, eene maand daarna, tot de voltrekking des huwelijks mogen overgegaan worden.*

Indien echter de zoon of de dochter den ouderdom van vijf en twintig volle jaren niet bereikt heeft, mogen de vader, of bij dezès ontstentenis, de moeder, binnen de vijftien dagen na de beteekening tegen deze verhaal doen.

Dit verhaal wordt gedaan door daging op een gestelde dag voor de burgerlijke rechtbank van de woon- of verblijfplaats van het kind.

Het tijdbestek voor de verschijning is acht dagen: tegen het vonnis kan geen verzet gedaan, maar wel in beroep gegaan worden binnen de vijftien dagen na de uitspraak, indien het tegensprakelijk is, of na de beteekening, indien het bij verstek gewezen werd; het tijdbestek der verschijning voor het hof bedraagt acht dagen.

De rechtbank en het hof behandelen de zaak bij dringendheid en hooren, in de raadskamer, den procureur des Konings of den procureur-generaal; de uitspraak geschiedt in openbare zitting. De tusschenkomst van pleitbezorgers is geene vereischte; de partijen moeten persoonlijk verschijnen; zij mogen door een raadsman bijgestaan zijn.

Indien de gronden der weigering gewettigd bevonden worden, dan beveelt de rechter dat de voltrekking van het huwelijk uitgesteld worde.

Door art. 2 Wet van 14 juli 1953 tot wijziging van de hoofdstukken I en III van Titel V van Boek I van het Burgerlijk Wetboek (B.S. 30 juli 1953) werd lid 2 vervangen: *Nochtans kunnen de vader en de moeder gezamenlijk of afzonderlijk, binnen vijftien dagen na de betekening, er tegen opkomen.*

In 1961: *Wanneer op een akte van eerbied geen toestemming volgt, mag desondanks, een maand nadien, tot de voltrekking van het huwelijk worden overgegaan.*

Nochtans kunnen de vader en de moeder, gezamenlijk of afzonderlijk, binnen de vijftien dagen na de betekening, hiertegen opkomen.

Dit geschiedt door dagvaarding tegen een bepaalde dag voor de burgerlijke rechtbank van eerste aanleg van de woonplaats of de verblijfplaats van het kind.

De termijn van verschijning is acht dagen; het vonnis is niet vatbaar voor verzet, maar wel kan hoger beroep ertegen worden ingesteld binnen vijftien dagen na de uitspraak, indien het op tegenspraak, of na de betekening, indien het bij verstek gewezen is; de termijn van verschijning voor het hof is acht dagen.

De rechtbank en het hof behandelen de zaak onverwijld en horen de procureur des Konings of de procureur-generaal in raadkamer, de uitspraak geschiedt in openbare terechtzitting. De medewerking van pleitbezorgers is niet vereist; de partijen moeten verschijnen in persoon; zij mogen zich door een raadsman doen bijstaan.

Indien de redenen tot weigering gegrond worden bevonden, gelast de rechter dat de voltrekking van het huwelijk zal worden uitgesteld.

Door het Gerechtelijk Wetboek, Wet van 10 oktober 1967 (art. 2, Titel I, Hoofdstuk 1, art. 3 e.v. (B.S. 31 oktober 1967) werd het in lid 5 vermelde ambt van pleitbezorger afgeschaft.

Opgeheven door art. 2 Wet van 15 januari 1983 tot opheffing van de akte van eerbied (B.S. 25 januari 1983).

Opnieuw ingevoegd door art. 21 Wet van 31 maart 1987 tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende de afstamming (B.S. 27 mei 1987): *Overlegging van de akte van overlijden van de vader of van de moeder, of van de akten van overlijden van de ouders is niet vereist, wanneer, in het eerste geval, de moeder of de vader, en, in het tweede geval, de grootvader en de grootmoeder die overlijdens bevestigen. Van deze verklaringen moet melding worden gemaakt, hetzij in de akte van toestemming van de vader, de moeder of de grootouders, hetzij in de akte van huwelijk.*

De afwezigheid van de bloedverwant in de opgaande lijn, wiens toestemming vereist is, wordt vastgesteld door het overleggen van het vonnis van verklaring van afwezigheid dat mocht zijn